

NOMINACJA PROFESORSKA

> PROF. DR. HAB. INŻ. JAN JAGIELSKI

Dnia 25 września 2009 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

naadał tytuł profesora nauk wojskowych

dr. hab. inż. Janowi Jagielskiemu.

Profesor Jan Jagielski związany jest z Zieloną Górą od 1996 roku i kolejno zatrudniony był w Wyższej Szkole Inżynierskiej, Politechnice Zielonogórskiej i aktualnie w Uniwersytecie Zielonogórskim na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, w Instytucie Metrologii Elektrycznej.

Droga do tytułu była dość zawiła i prowadziła przez różne uczelnie. Pierwszą po maturze była, ukończona w 1967 roku, Oficerska Szkoła Radiotechniczna w Jeleniej Górze. Jej ukończenie dało stopień oficerski i wiedzę w zakresie radiokomunikacji i eksploatacji stacji radiolokacyjnych. Kolejna uczelnia to Politechnika Poznańska, której absolwentem został w 1974 roku uzyskując tytuł *inżyniera elektryka* o specjalności *automatyka przemysłowa*. Następnie, w 1977 roku, ukończył studia na Wydziale Elektroniki Wojskowej Akademii Technicznej uzyskując tytuł *mgr. inż. elektronika* o specjalności *systemy radiolokacyjne*.

Profesor Jan Jagielski kontakt z zagadnieniami nauk wojskowych nawiązał w roku 1980 w czasie studiów podyplomowych z *Zastosowań Informatyki* w Akademii Sztabu Generalnego. W czasie studiów opracował koncepcję rozprawy doktorskiej i w 1981 roku został doktorantem Studium doktoranckiego. Rozprawę doktorską pt. *Prognozowanie uderzeń środków napadu powietrznego przeciwnika na obiekty obrony korpusu OPK metodą symulacji grafodynamicznej* obronił w 1984 roku na Wydziale Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej. Praca obejmowała zagadnienia prognostycznego modelowania działań lotnictwa i systemu obrony powietrznej. Było to modelowanie w warunkach niepewności w sytuacji negatywnej kooperacji dwóch systemów technicznych. Rozprawę habilitacyjną pt. *Kwantyfikacja jakości obiektów wielocechowych na przykładzie samolotów lotnictwa państw NATO* obronił w 1987 roku, mając czterdzieści jeden lat, przed Radą Naukową Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego. W pracy przedstawiono zweryfikowane matematyczne modele jakości środków napadu powietrznego przydatne w kalkulacjach operacyjnych i planowaniu operacji powietrznych.

Profesor Jan Jagielski zawodowo zatrudniony był w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej w Jeleniej

Górze na stanowisku Szefa Katedry Zautomatyzowanych Systemów Dowodzenia do 1996 roku. Obszary pracy z tego okresu to diagnostyka i zapewnienie sprawności technicznej skomplikowanych systemów elektronicznych w postaci stacji radiolokacyjnych, systemów komputerowych automatyzacji dowodzenia, systemów mikroprocesorowych i systemów cyfrowego przetwarzania i zobrazowania sygnałów radiolokacyjnych. Aktywnie uczestniczył w kształceniu kadr naukowych dzięki współpracy z Wydziałem Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Akademii Sztabu Generalnego, a następnie Akademii Obrony Narodowej. Zainteresowania naukowe były skupione na problematyce modelowania systemu walki z nalotem, modelowania nalotów, wykorzystaniu modelowania w optymalizacji procesów informacyjno-decyzyjnych. Organizował seminaria doktoranckie w zakresie *Zastosowania analizy systemowej w badaniach systemów wojskowych*, a następnie w zakresie *Modelowanie procesów i systemów walki*. W ich wyniku wypromował trzech doktorów nauk wojskowych, a w trzynastu przewodach doktorskich był recenzentem.

W czasie pracy w Wyższej Oficerskiej Szkole Radiotechnicznej, po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego, opublikował 30 artykułów w Zeszytach Naukowych różnych uczelni, czasopismach i materiałach konferencji naukowych. Wykonał 10 prac o charakterze prac twórczych, napisał 4 podręczniki oraz wykonał 10 opracowań nie publikowanych. Kierował i uczestniczył w pracach nad 11 tematami prac naukowo-badawczych. Recenzował 11 prac doktorskich.

Prof. Jan Jagielski ma bardzo liczne zainteresowania poza naukowe. Posiada Srebrną Odznakę Szybowcową, Złotą Odznakę Modelarza Lotniczego i dyplom instruktora modelarstwa lotniczego klasy S. Jest też sternikiem jachtowym i instruktorem żeglarstwa.

Aktualnie jest czynnym sportowcem w dyscyplinach bieg na orientację i narciarstwo biegowe. W tej pierwszej konkurencji należy do ścisłej czołówki krajowej i odniósł wiele wartościowych zwycięstw w zawodach krajowych i zagranicznych. Kategorie wiekowe rozgrywania konkurencji likwidują bariery wieku. Jest Instruktorem biegu na orientację. W narciarstwie biegowym zdobył dwa tytuły

Gold World Loppet Master, a nieco wcześniej trzy tytuły Euroloppet Master. Tytuły uzyskuje się za ukończenie 10 biegów z 15 biegów ligi Worldloppet organizowanych w Europie, Japonii, Kanadzie, USA i Australii. Wszystkie biegi mają ponad 50 km, a królewski Bieg Wazów Vasaloppet ma ich 90.

Z wielkim zapałem uprawia turystykę kwalifikowaną. Ma uprawnienia kadry programowej PTTK Przewodnika Turystyki Górskiej, Motorowej, Narciarskiej. Jest Przewodnikiem Górskim i Instruktorem Przewodnictwa. Zdobył wiele znaczących szczytów w różnych górach różnych kontynentów, między innymi Aconcagua w Andach.

Zdaniem profesora, tak czynne uprawianie sportu i turystyki wymaga wysokiego zorganizowania, ale doskonale koreluje z zainteresowaniami naukowymi, które są wynikiem różnych kierunków studiów i zgłębiania różnych dyscyplin naukowych.

Wszechstronne wykształcenie obejmujące problematykę dowodzenia, automatyzacji dowodzenia, taktyki, sztuki operacyjnej, planowania działań wojsk, automatyki, elektroniki, informatyki, telekomunikacji, sztucznej inteligencji, organizacji i zarządzania, metodyki badań naukowych pozwoliły na szybką aklimatyzację w nowym środowisku naukowym, jakim stała się od 1996 roku Zielona Góra.

Wielką wagę przywiązuje prof. Jagielski do dydaktyki. I tutaj opracował autorskie programy nauczania, materiały dydaktyczne do wykładów, ćwiczeń laboratoryjnych, ćwiczeń rachunkowych i projektów przejściowych. Gama przedmiotów jest dość obszerna i obejmowała początkowo *cyfrowe systemy pomiarowe, układy elektroniczne, podstawy elektroniki, elementy przyrządów i systemów pomiarowych*. W dalszej kolejności nastąpiła pewna specjalizacja w kierunku sztucznej inteligencji. Zagadnieniom tym poświęcone są przedmioty *systemy ekspertowe i elementy sztucznej inteligencji* wykładane na studiach magisterskich, studiach magisterskich uzupełniających, studiach zawodowych dziennych i zaocznych. Z wielką pasją kieruje pisaniem prac dyplomowych i prowadzi zajęcia seminaryjne oraz projektowe z zastosowań metod sztucznej inteligencji.

W czasie pracy w Uniwersytecie Zielonogórskim opublikował 2 monografie, 30 artykułów w materiałach konferencyjnych i czasopismach o uznanej renomie. Z tego 6 rozdziałów w monografiach, podręcznikach, publikacjach konferencyjnych w wydawnictwach książkowych, 4 artykuły w czasopismach i 20 referatów konferencyjnych. Wykonał 12 materiałów nie publikowanych takich jak opinie i recenzje dla Departamentu Spraw Obronnych. Recenzował 2 prace doktorskie w Akademii Obrony Narodowej i 2 prace habilitacyjne też w Akademii Obrony Narodowej. Realizował 3 prace naukowo-badawcze.

Prof. Jan Jagielski zaproszony został do pracy w Komitetach Naukowych i Programowych wielu konferencji takich jak: *Diagnostyka Procesów Przemysłowych, Sterowanie i regulacja w radiolokacji i obiektach latających, Automatyzacja i eksploatacja systemów sterowania i łączności, Inżynieria Wiedzy i Systemy Ekspertowe, Systemy Pomiarowe w Badaniach Naukowych i Przemysle, Automatyzacja dowodzenia*. Od 2000 roku pracuje w *Sekcji Kształcenia Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej Polskiej Akademii Nauk*.

Za wyniki w pracy naukowej wyróżniony został w roku 2002 i 2006, nagrodą rektorską drugiego stopnia Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w dziedzinie nauki.

Leszek Furmankiewicz

NOWA HABILITACJA

> DR HAB. RADOSŁAW CZARKOWSKI

Tytuł rozprawy habilitacyjnej:
Begrab mein Herz (Pochowaj moje serce)

Kollokwium habilitacyjne odbyło się
17 listopada 2009 r. w Akademii Sztuk Pięknych
w Poznaniu na Wydziale Komunikacji Multimedialnej
w dziedzinie sztuk plastycznych - dyscyplina:
Sztuki Piękne - Grafika.

Działalność artystyczna kandydata nosi wszelkie znamiona intermedialności. Współczesna sytuacja sztuki wykreowała u niego potrzebę posługiwania się różnymi mediami i rozwiązaniami tworzywowymi, w postaci grafik, rysunków, obrazów malarskich zarówno w technice akrylu jak i olejnej, formami obiektów i instalacji włącznie z przedmiotami gotowymi a także performances. Autor z pełną świadomością stosuje ową wielotworzywowość. W swoim tekście *Analizy dzieła* w kilku miejscach wraca do tego problemu: „*Posługując się różnymi mediami, często sięgatem do wspólnego mianownika, jakim było główne założenie ideowe. Stawoło się tak, kiedy wiedziałem, że praca zrealizowana w określonym medium nie wyczerpuje dostatecznie lub niedostatecznie opisuje podmiot refleksji. Pragnąc więc wzbogacić swoją na dany temat wypowiedź, sięgatem i sięgam do takich jej rezerw jak obiekt, instalacja czy performance.*” I dalej: „*Wspomniałem, iż zastosowanie zróżnicowanego warsztatu artystycznego, pozwala na uzupełnienie obrazu refleksji jaką pragnę podzielić się z odbiorcą. I jeszcze dalej, w innym miejscu: „Używając różnych środków staram się czytelniej i możliwie szeroko sygnalizować zajmujący mnie problem.”*”

Intermedialność dorobku Radosława Czarkowskiego będąc z pozoru faktem oczywistym, ulega wzmocnieniu poprzez dołączanie kolejnych prac do kolejnej ich prezentacji, budując w ten sposób rodzaj wewnętrznej - w sensie autorskim - intensyfikacji formalnej w prezentacji obszarów własnych zainteresowań, stawianych pytań i przedstawianiu idei. Autor w sposobie konstrukcji swoich prac bardzo często stosuje metody powtórzeń, kopiowań i czasem wręcz tautologii, mając głębokie przeświadczenie o wartości takich działań jako środka artystycznego wyrazu. W swej „*Analizie dzieła*” napisał „*Język multiplikacji, jakkolwiek to brzmi, jest moją naturalną rzeczywistością artystyczną, choć oczywiście nie jedyną. Multiplikacja obok powtórzeń znacząca dla mnie wielość, a tym*